

Amerykańskie dostawy skroplonego gazu ziemnego (LNG) według Joe Bidena

American Supplies of Liquefied Natural Gas (LNG)
According to Joe Biden

Andrzej P. Sikora

Instytut Studiów Energetycznych Sp. z o.o., Warszawa, Polska

mail: andrzej.sikora@ise.com.pl

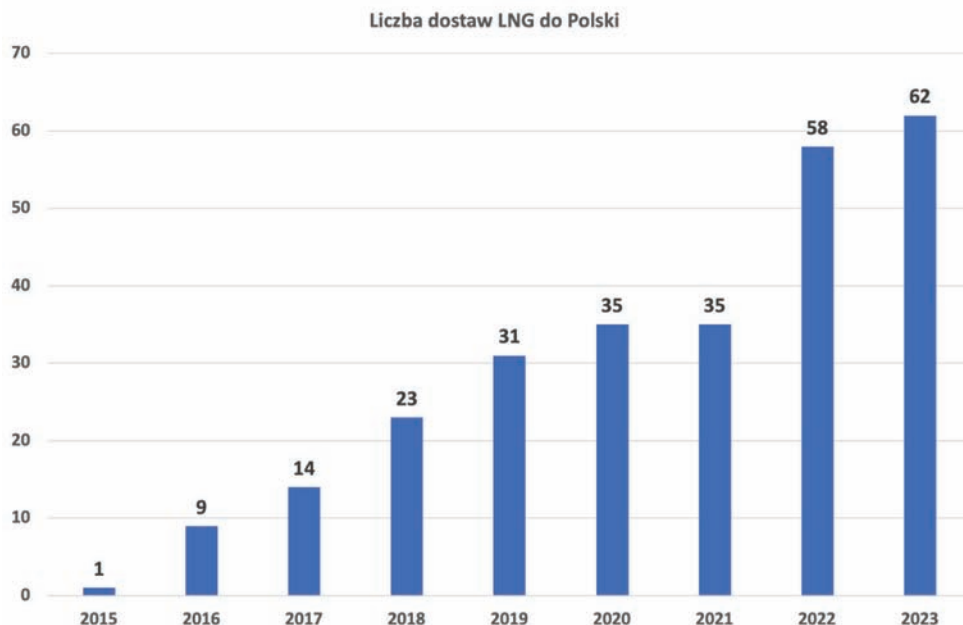
ORCID: 0000-0002-0610-3583

Abstract

The document summarizes LNG supplies to Poland at the end of 2023, showing in a broader global context the changes in the policy of granting approvals to the US administration for the construction of new natural gas liquefaction plants. The article raises the issues of security of supply, especially in the situation of a possible change of power in the USA and the strategy of Qatar, the largest LNG supplier in the world so far, which has drastically changed its policy in 2023 and decided to increase its production and liquefaction capacity much faster. A separate topic is the described situation of conflict between one of the American suppliers of LNG Global Venture and the main recipients of this raw material in Europe (m.in. Shell; BP, but also Polish Orlen). In conclusion, the author suggests that a necessary condition for ensuring stable supplies of natural gas from the US market is participation in upstream projects also on this market.

Keywords – security, DOE, FERC, Natural gas, import, conflict, LNG, mining, transport.

Od kilku lat Instytut Studiów Energetycznych publikuje dane roczne jako podsumowanie dostaw polskiego skroplonego gazu ziemnego (ang. *liquefied natural gas*, LNG). Do końca roku 2023 odebraliśmy 268 transportów (rysunek 1), a odebrane tymże roku w Świnoujściu około 6,43 mld m³ to znak, że gazowa infrastruktura krytyczna, jako warunek konieczny, acz nie wystarczający, spełnia swoje zadania.

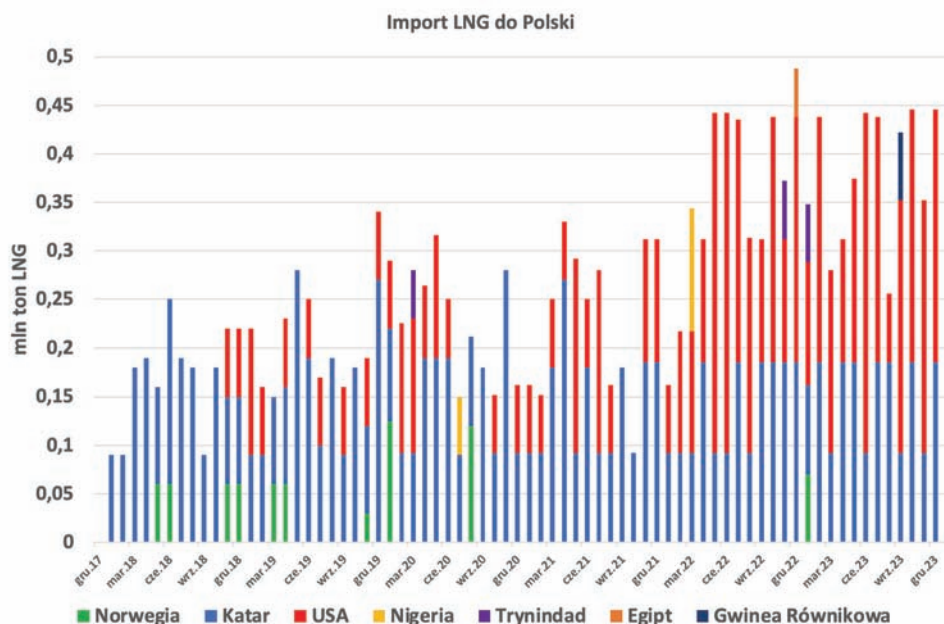

Rysunek 1. Liczba dostaw LNG do terminala Świnoujście

Źródło: Analiza Instytut Studiów Energetycznych na podstawie publicznie dostępnych danych.

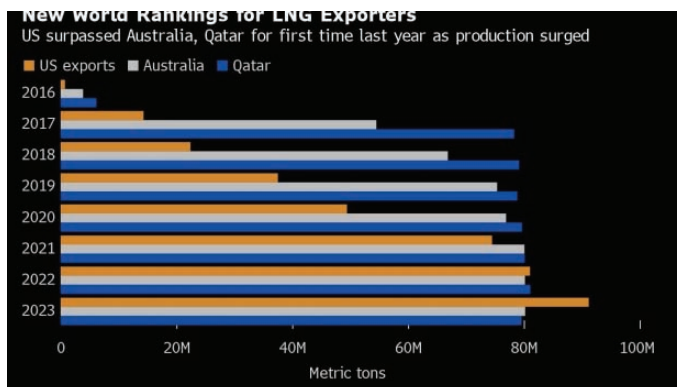
W tych zestawieniach widać, że coraz więcej LNG przyływa z USA, w niektórych miesiącach 2023 roku było to nawet 2/3 dostaw (rysunek 2). W roku 2023 według danych Bloomberg, Stany Zjednoczone stały się największym eksporterem LNG na świecie, wyprzedzając Australię i Katar (rysunek 3). USA wyeksportowały rekordowe 91,2 mln ton w 2023 r. (według danych LSEG, wolumen eksportu LNG z USA wyniósł 88,9 mln ton) i jest to wzrost o 13,7 mln ton w porównaniu do roku poprzedniego (77,5 mln ton). Eksport australijskiego LNG wyniósł około 90 mln ton, a katarskiego LNG około 89 mln ton [1]. Katar na początku 2024 roku poinformował, że do roku 2030 planuje zwiększyć produkcję LNG do 142 mln ton rocznie, z wcześniej oczekiwanych 126 mln ton rocznie.

Konkurencja między Katarą a Stanami Zjednoczonymi nasiliła się po decyzji Europy o uniezależnieniu się od rosyjskiego gazu rurociągowego po inwazji na Ukrainę, ponieważ amerykańscy dostawcy gazu wypełnili próżnię w dostawach, stając się największym na świecie eksporterem skroplonego gazu ziemnego w roku 2023, wyprzedzając Katar, chociaż dostawy z Kataru również pomogły zastąpić te ilości.

Rysunek 2. Odbiór LNG w Terminalu Świnoujście

Źródło: Analiza Instytut Studiów Energetycznych na podstawie publicznie dostępnych danych.

Rysunek 3. Dane dla 3 największych eksporterów LNG na świecie

Źródło: [1].

Dodatkowo, w samym tylko grudniu 2023 roku USA wyeksportowały rekordowe 8,6 mln ton LNG, z czego 5,43 mln ton (61%) do Europy, a 2,29 mln ton do Azji (26,6%) [1].

I byłoby to wszystko pięknie, gdyby do tej beczki miodu nie zaczęto powoli acz systematycznie dodawać dziegciu. W roku 2023 pojawił się spór w sprawie uruchomienia komercyjnej działalności instalacji skraplającej w Calcasieu Pass należącej do Venture Global LNG. 19 stycznia 2022 roku nastąpił rozruch (przejście formalne z FID na produkcję po 29 miesiącach budowy) a pierwsze cargo opuściło zakład 1 marca 2022 roku. Venture Global poinformował w marcu 2023 roku, że od pierwszego kwartału 2022 roku wysłał 128 transportów ze swojego zakładu Calcasieu Pass w Luizjanie, głównie do Europy, posiadając zgody FERC obecnie już na 9 bloków po 2 instalacje skraplania każdy – docelowo 10 mln ton LNG. Ważne jest to, że firma nie zadeklarowała jednak jeszcze działalności komercyjnej w obiekcie. Do stałych klientów firmy należą m.in. Shell, BP, Edison, Repsol, Galp i nasz Orlen (po przejęciu PGNiG).

Edison SpA już w maju 2023 roku poinformował, że wszczął postępowanie arbitrażowe przeciwko dostawcy. W lipcu tego samego roku wszystkie agencje prasowe doniosły, że BP, Edison International, Repsol i Shell złożyły odrębne pozwy arbitrażowe i skargi przeciwko amerykańskiemu eksporterowi LNG Venture Global LNG, w związku z niedostarczeniem zakontraktowanych ładunków skroplonego gazu ziemnego. W pozwie stwierdzono, że Venture Global realizowało dostawy na rzecz innych, wcześniej niezakontraktowanych klientów, w miarę wzrostu cen w związku z przerwami w dostawach gazu przez Rosję do Europy, podał na przykład Reuters, powołując się na osoby zaznajomione ze sprawą. Według raportu Wood Mackenzie Shell i BP straciły miliardy dolarów przychodów na rzecz Venture Global LNG z powodu nieotrzymania zakontraktowanego paliwa. Edison SpA, która twierdzi, że Venture Global może zyskać 17,5 mld USD na krótkoterminowej sprzedaży rynkowej (spot) w porównaniu do 2,8 mld USD w ramach kontraktów długoterminowych, jak wynika z w/w raportu [2].

Na koniec 2023 roku mamy kolejną eskalację tego sporu, gdzie Shell i BP wzywają grupę zadaniową USA-UE do interwencji w sporze dotyczącym warunków dotrzymania kontraktacji LNG.

Europejscy dostawcy twierdzą, że amerykańska firma odstępuje od długoterminowych kontraktów. W oddzielnych pismach Shell Plc i BP Plc oskarżają Venture Global o „niewłaściwe postępowanie” polegające na wstrzymywaniu ładunków paliw kopalnych uzgodnionych w ramach umów długoterminowych i zamiast tego pozwana firma

zdecydowała się na sprzedaż LNG na rynku spotowym, po wyższych cenach. Listy, do których dotarł Bloomberg News, zostały wysłane przez firmy w październiku do utworzonej grupy zadaniowej ds. bezpieczeństwa energetycznego.

Venture Global odpowiedziało już 10 listopada 2023, stwierdzając, że oskarżenia są „falszywe”, a żądanie wysłane do rządów, aby ingerowały w porozumienia między prywatnymi firmami, jest „oburzające”. Wcześniej Venture Global twierdziło, że oskarżenia są fałszywe, a żądanie jest oburzające. Venture Global stwierdziło, że „wysoce skoordynowany atak” europejskiego przemysłu energetycznego jest próbą „modyfikowania jego kontraktów i stłumienia konkurencji” na światowym rynku LNG. Orlen wszedł w spór 23 grudnia 2023 roku [3].

Co ciekawe, 5 lutego 2024 roku Brytyjski National Grid's Grain LNG ogłosił zawarcie długoterminowej umowy o użytkowaniu terminalu (ang. *Terminal Use Agreement – TUA*) z wyżej opisywanym Venture Global LNG, umożliwiającej regazyfikację i sprzedaż skroplonego gazu ziemnego ze wszystkich terminali Venture Globals LNG w Luizjanie. W swojej pierwszej inwestycji w infrastrukturę LNG poza Stanami Zjednoczonymi, Venture Global będzie miał dostęp do 3 mln ton/rok zdolności magazynowania i regazyfikacji LNG w brytyjskim terminalu odbiorczym LNG Isle of Grain przez 16 lat, począwszy od roku 2029, co stanowi ok. 5% średniorocznego zapotrzebowania na gaz ziemny w Wielkiej Brytanii.

Venture Globals LNG skarżony przez wspomniane wcześniej europejskie firmy wytwarza i sprzedaje LNG od ponad 20 miesięcy, twierdząc, że nie może zapewnić (także Orlenowi¹) dostaw objętych umową terminową, bo „zakład przechodzi fazę rozruchu i nie jest gotowy do spełnienia trzech kryteriów zawartych w kontraktach, z których główny dotyczy poprawnej pracy i problemów z generatorami pary” [4]. Dopóki te prace nie zostaną zakończone i nie rozpoczną się operacje komercyjne, Venture Global nie jest zobowiązane do dostarczania dostaw paliwa do długoterminowych klientów po zakontraktowanych cenach.

¹ Polski PGNiG (obecnie część Orlenu) zawarł dwie umowy długoterminowe na dostawy LNG od spółek-córek Venture Global LNG na dostawy po milionie ton LNG rocznie przez 20 lat w formule FOB (ang. *free on board*) pozwalającej na reeksport, na przykład z pomocą floty gazowców wycarterowanej przez PGNiG. PGNiG aneksował umowę z tymi spółkami o dodatkowe 2 mln ton, podnosząc łączny wolumen dostaw do 5,5 mln ton rocznie. Tym samym spółki Venture Global LNG będą największymi dostawcami gazu skroplonego do Polski. Drugim co wielkości dostawcą jest katarski QatarEnergy (wcześniej pod nazwą Qatargas). Pierwszy ładunek dostarczony w ramach umowy z Venture Global LNG dotarł do terminalu w Świnoujściu w maju 2022 roku.

Jak widać spór jest poważny, mimo, że mówimy tylko o jednym z wielu amerykańskich dostawców, o dostawach na rynek, który w obliczu wojny jest krytyczny, a bogaty, europejski odbiorca wydaje się, że na miarę możliwości magazynowych, zadbał o w miarę spokojne kilka zimowych miesięcy. Spokojnych, ale okupionych cenami gazu ziemnego wielokrotnie wyższymi w Europie niż niejako „zwyczajowo” w Azji. Ten spór jest sporem fundamentalnym, w mojej ocenie, mającym odpowiedzieć na pytanie, czy wytwórca – pomimo podpisanego porozumienia – nie powinien mieć udziału w dodatkowych zyskach pośrednika/sprzedawcy, który wcześniej poniósł ryzyko rynku, ryzyko destynacji.

Ponadto w styczniu 2024 roku amerykański prezydent Joe Biden poinformował świat, że działając w trosce o klimat praktycznie do wyborów w USA zawiesi wydawanie pozwoleń na budowę nowych terminali do eksportu płynnego gazu ziemnego. Dziś czy jutro nie to będzie mieć istotnego znaczenia dla Europy. Natomiast – gdyby okazało się, że budowa obiektów zostanie definitywnie zatrzymana – wpływ nie tylko na Europę, ale i cały rynek będzie znaczący. I nie chodzi tylko o kwestię ceny surowców.

Dla mnie jest to jest groźna zapowiedź: choć dziś głośno nikt tego nie powie, decyzja władz USA prowadzi do kartelizacji rynku LNG. Jest bowiem jednoznacznym sygnałem, aby świat nie liczył na dodatkowe ilości od największego eksportera, szczególnie, że Europa na tę chwilę nie ma alternatywy dla amerykańskich dostaw. Rolę USA w dostawach LPG na europejskie rynki może przejąć Katar, ale dopiero za kilka lat. Oman? Algieria? Australia? Po wojnie – Ukraina, a może Nowa Rosja? Dziś to Unia Europejska jest głównym klientem, odbierając w grudniu 2023 aż 61% całego LNG eksportowanego przez USA [5]. W styczniowym eksporcie dominującą odbiorcą pozostała Europa, która odebrała 5,54 ton LNG, czyli 67%, w porównaniu z 1,42 ton LNG do Azji, czyli 17% [6].

Mówi się, że „[Amerykanie] chcą dokładnie przeanalizować wpływ budowy terminali eksportu LNG i ich działalności na poziom emisji i ocieplenie klimatu” [7], a to oznacza zastopowanie wydawania pozwoleń do końca obecnej prezydentury (nota bene ciekawe, dlaczego nie sprawdzają tego dla wydobycia ropy naftowej?). Procedury dla inwestycji LNG w czasie rządu Joe Bidena i tak zostały wydłużone do nawet 10-11 miesięcy [8].

Większość wzrostu popytu na skroplony gaz ziemny jest napędzana przez Europę, w tym Wielką Brytanię, i powinien on dalej rosnać w drugiej połowie 2024 roku. Montel za ICIS podał, że import LNG do Europy wzrośnie w tym roku o 15% do historycznego maksimum 128 mln ton (174,5 mld m³), ponadto ICIS stwierdził, że europejskie koszty

paliwa „pozostają zbyt wysokie w porównaniu z innymi regionami”, aby popyt powrócił do poziomu sprzed roku 2022, mimo że referencyjne ceny gazu spadły z powrotem poniżej 30 EUR/MWh – znacznie poniżej szczytów ponad 300 EUR/MWh odnotowanych w roku 2022. Globalny popyt na LNG w roku 2024 wyniesie 423,4 mln ton, co oznacza wzrost o 5% w porównaniu z rokiem ubiegłym, ale wzrost mocy produkcyjnych pozostanie ograniczony [9].

Biorąc pod uwagę utrzymujące się spadki w Japonii i Korei, ale utrzymujący się umiarkowany wzrost importu LNG w Chinach, uważam, że rynek światowy jest niedostatecznie zaopatrzonej w ujęciu rocznym. ICIS uważa, że rynek będzie się dalej zacieśniał, jeśli gospodarka Chin wzrośnie bardziej niż oczekiwano lub jeśli rosyjski projekt Arctic LNG 2 nie będzie w stanie działać z powodu sankcji. I dzieje się to w sytuacji, kiedy, jak się okazało, „(...) organizacje charytatywne kontrolowane przez członków rodziny Rockefellerów i darczyńców-miliarderów były kluczowymi sponsorami udanej kampanii mającej na celu wywarcie nacisku na prezydenta Bidena, aby wstrzymał nowe zatwierdzenia eksportu skroplonego gazu ziemnego z USA. Rockefellerowie, wraz z innymi bogatymi darczyńcami, w tym filantropią Michaela Bloomberg, przekazali w ostatnich latach miliony dolarów grupom ekologicznym, które prowadzą kampanię przeciwko projektom paliw kopalnych, w tym terminalom LNG, które zostały zaproponowane na wybrzeżu Zatoki Meksykańskiej [10].

Do niedawna niektórzy zieloni fundatorzy nie poświęcali zbyt wiele uwagi eksportowi LNG, częściowo z powodu ambiwalencji co do roli, jaką gaz ziemny powinien odgrywać w transformacji energetycznej. Co więcej, niektóre poprzednie kampanie mające na celu likwidację terminali LNG zakończyły się niepowodzeniem, co ostudziło apetyt niektórych darczyńców i dużych organizacji ekologicznych na przejęcie tego przemysłu.

Kampania wspierana przez miliarderów, która rozpoczęła się około czterech lat temu, miała na celu zidentyfikowanie i sfinansowanie liderów społeczności, którzy już prowadzili kampanię przeciwko projektom związanym z paliwami kopalnymi. Aktywiści zaatakowali Białą Dom i urzędników federalnych w Waszyngtonie, Houston i Dubaju w ramach intensywnej kampanii oddolnej. Przedstawiciele administracji twierdzili, że byli pod wpływem nacisków grup ekologicznych.

Ale kampania nie była jedynym czynnikiem, który wpłynął na decyzję prezydenta Joe Bidena o wstrzymaniu nowych zatwierdzeń LNG, które, jak powiedzieli, pojawiły

się w związku z nowymi badaniami nad emisjami z instalacji LNG, a także zainteresowaniem lepszym zrozumieniem, w jaki sposób eksport LNG wpływa na gospodarkę i bezpieczeństwo narodowe USA. W roku 2018 Rockefeller Family Fund, organizacja charytatywna utworzona przez niektórych spadkobierców Johna D. Rockefellera, uruchomiła inicjatywę o nazwie Funder Collaborative on Oil and Gas, aby zwrócić uwagę na status USA jako molocha naftowo-gazowego i zachęcić zielonych fundatorów do robienia więcej. Niektórzy ze spadkobierców Rockefellerów od lat prowadzą kampanię przeciwko Exxon Mobil, następcy Standard Oil, monopolisty paliw kopalnych założonego przez patriarchę Rockefellera.

Michael Bloomberg, były burmistrz Nowego Jorku i założyciel firmy o tej samej nazwie, od lat inwestuje pieniądze w zielone cele, a jego Bloomberg Philanthropies poparł te inicjatywy. W roku 2019 organizacja Funder Collaborative rozesłała notatkę do organizacji pozarządowych, aby ocenić zainteresowanie szeroką kampanią mającą na celu przejście branży LNG. Inicjatywa wysłała zwiadowców na wybrzeże Zatoki Meksykańskiej, gdzie kilka zakładów produkuje skroplony gaz ziemny, a deweloperzy planują budowę co najmniej tuzina kolejnych. Spotkali się z liderami pierwszej linii frontu, którzy sprzeciwiali się projektom, i zaczęli przyznawać dotacje swoim organizacjom. Wśród nich była Roishetta Ozane, samotna matka sześciorga dzieci z Sulphur w stanie Luizjana, która stała się jednym z najważniejszych głosów kampanii. Działaczka na rzecz sprawiedliwości ekologicznej od lat próbowała ostrzec duże grupy ekologiczne o ekspansji paliw kopalnych w południowo-zachodniej Luizjanie, w dużej mierze na próżno. „Fundatorzy lubią finansować, jeśli czują, że wygrają, a nie czuli, że wygrają z LNG” – powiedziała [10].

Roishetta Ozane w Waszyngtonie stanęła przed Federalną Komisją Regulacji Energetyki (ang. *Federal Energy Regulatory Commission*, FERC), niezależną agencją, która zatwierdza m.in. instalacje LNG. Na celowniku znalazł się również amerykański Departament Energii (ang. *United States Department of Energy*, DOE), który udziela licencji eksportowym instalacjom LNG. Ozane kilkakrotnie spotkała się z Shalandą Baker, dyrektorką Biura ds. Wpływu Ekonomicznego i Różnorodności Departamentu Energii.

Inni również wywierali presję. James Hiatt, aktywista z Lake Charles w stanie Luizjana, poprosił sekretarz ds. energii Jennifer Granholm podczas jej wizyty w tym stanie, aby odrzuciła nowe projekty LNG, a John Beard, aktywista z Port Arthur w Teksasie, rozmawiał z doradcą Białego Domu Johnem Podestą podczas szczytu klimatycznego COP 28 w Dubaju. Zeszłej jesieni CP2, planowany zakład LNG w Luizjanie, stał się

hashtagiem na TikToku, gdy aktywiści klimatyczni z pokolenia Z ostro skrytykowali projekt. Aktywista klimatyczny i pisarz Bill McKibben pomógł zmobilizować grupy klimatyczne i odbył kilka krótkich rozmów z urzędnikami Bidena. Tymczasem Demokraci lobbowali u czołowych doradców Bidena, aby wstrzymać ekspansję LNG. Senator Jeff Merkley (D, Oregon), który sprzeciwiał się projektowi LNG w swoim rodzinnym stanie, usłyszał od niektórych grup i osobiście lobbował u Podesty.

Pod koniec stycznia 2024 roku prezydent Biden ogłosił wstrzymanie nowych licencji na eksport LNG, zbierając pochwały od grup ekologicznych, które określiły ten ruch jako historyczną decyzję. Kilka dni po ogłoszeniu decyzji Sarah Brennan, zastępca dyrektora w Rockefeller Family Fund, świętowała zwycięstwo. „Pauza... jest wynikiem długotrwałego czteroletniego nacisku, który opierał się na latach sprzeciwu wobec eksportu gazu ze strony grup społecznych i prawników” – napisała w e-mailu do grup ekologicznych. „Biały Dom dostrzegł siłę tej kampanii” [10].

Na to oczywiście odpowiedziało DOE. Warto przytoczyć tę odpowiedź w całości, bowiem świetnie pokazuje także emocje związane z eksportem amerykańskiego skroplonego gazu ziemnego.

„Departament Energii (DOE) jest odpowiedzialny za ocenę, czy krajowy (amerykański) gaz ziemny może być dopuszczony do eksportu jako skroplony gaz ziemny (LNG) do krajów nieobjętych umową o wolnym handlu (FTA)². Aby dokonać tego ustalenia, DOE ocenia i analizuje szereg czynników związanych z ekonomią, bezpieczeństwem narodowym, danymi rynkowymi i środowiskowymi, aby ustalić, czy wniosek o eksport LNG leży w «interesie publicznym». Niedawno Departament Energii ogłosił, że wstrzymuje przegląd oczekujących wniosków eksportowych, podczas gdy aktualizuje swoją analizę ekonomiczną i środowiskową, która stanowi podstawę przeglądu. Ostatni raz zostały one formalnie zaktualizowane odpowiednio w 2018 i 2019 roku. W tym czasie zdolność eksportowa LNG z USA wynosiła mniej niż 4 miliardy stóp sześciennych dziennie (Bcf/d). Obecnie moce te wzrosły ponad trzykrotnie, a Stany Zjednoczone są największym na świecie eksporterem LNG, a ich moce produkcyjne mają się prawie podwoić do 2030 r. dzięki dodatkowym projektom, które są obecnie w budowie. Skumulowany zatwierdzony wywóz wynosi 48 Bcf/d, czyli ponad trzykrotnie więcej niż nasze obecne możliwości eksportowe.

² Jak rozumiem, Unia Europejska i Polska nie są objęte umową FTA. Por. [11].

Od 2018 roku wiele się zmieniło. Amerykanie powinni mieć najnowsze zrozumienie tego, co wyższy eksport oznacza dla naszej gospodarki, naszego bezpieczeństwa i naszego zdrowia, zanim amerykańska energia opuści nasze wybrzeża. (...)

✘ Mit: Administracja Bidena zakazuje eksportu LNG w wojnie z paliwami kopalnymi

✔ **Rzeczywistość:** Tymczasowa przerwa w rozpatrywaniu **nowych** wniosków eksportowych nieobjętych umową o wolnym handlu. Nie będzie to miało wpływu na funkcjonowanie instalacji LNG ani na dodatkowy, już zatwierdzony eksport LNG. Nie zakłóci to projektów w budowie.

Przed wydaniem jakichkolwiek nowych decyzji dotyczących eksportu LNG, Departament Energii rozpoczyna przejrzysty proces, aby upewnić się, że korzystamy z najbardziej aktualnych analiz ekonomicznych i środowiskowych w celu ustalenia, czy dodatkowe zatwierdzenia eksportu LNG do krajów nieobjętych umową o wolnym handlu leżą w «interesie publicznym».

Administracja Biden-Harris wielokrotnie powtarzała, że przyszłość należy do czystej energii, a nasze przejście na czystą energię będzie transformacją zarządzaną, taką, która pomoże zapewnić amerykańskim rodzinom i firmom niezawodne i niedrogi utrzymanie włączonych świateł, ale nie ma powodu, aby robić biznes jak zwykle. Aktualizujemy naszą analizę, aby dostosować ją do dynamiki rynku. Podaż i popyt szybko się zmieniają w kraju i na całym świecie. Stany Zjednoczone powinny wiedzieć, w jaki sposób ich zasoby są i będą wykorzystywane oraz jakie będą potrzeby, gdy kraje na całym świecie zobowiążą się do redukcji emisji i wykorzystania paliw kopalnych.

✘ Mit: Te działania wzmacniają naszych wrogów i szkodzą naszym sojusznikom.

✔ **Rzeczywistość:** Działanie to nie wpłynie na już zatwierdzone lub działające zdolności eksportowe, które obecnie wynoszą 48 mld m³/d, co stanowi prawie połowę naszej całkowitej krajowej produkcji gazu ziemnego. Nie wpłynie to również na naszą zdolność do zaopatrywania naszych sojuszników w Europie, Azji lub innych odbiorców już zatwierdzonego amerykańskiego eksportu.

W roku 2022, kiedy Rosja prowadziła wojnę z wyboru przeciwko Ukrainie i wykorzystywała energię jako broń do podważania bezpieczeństwa europejskiego, USA i Komisja Europejska utworzyły wspólną grupę zadaniową ds. zmniejszenia zależności Europy od rosyjskich paliw kopalnych, organizując swoje wysiłki wokół dwóch głównych celów: (1) dywersyfikacji dostaw LNG zgodnie z celami klimatycznymi; (2) Zmniejszenie zapotrzebowania na gaz ziemny.

W latach 2022 i 2023 ponad 60% amerykańskiego eksportu LNG trafiło do Europy, a USA współpracowały z UE, aby skutecznie oszczędzać zużycie i zarządzać jego magazynowaniem, aby zapewnić, że niesprowokowane akty agresji nie mogą zagrozić jego dostawom.

Departament jest zaangażowany w zapewnienie zaspokojenia potrzeb naszych partnerów w zakresie bezpieczeństwa energetycznego, a w razie potrzeby może określić, czy należy wprowadzić wyjątki w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa narodowego.

✘ Mit: Ta akcja jest tylko odpowiedzią na aktywistów klimatycznych

✔ **Rzeczywistość:** Departament Energii po raz ostatni zaktualizował swoje oceny ekonomiczne i środowiskowe amerykańskiego eksportu LNG w latach 2018 i 2019. Od tego czasu wiele się zmieniło. Eksport LNG z USA wzrósł ponad trzykrotnie, co czyni Stany Zjednoczone największym eksporterem LNG. Co więcej, zatwierdziłszy dodatkowe wolumeny stanowiące ponad trzykrotność obecnych zdolności eksportowych – w projektach, które są w trakcie budowy lub oczekują na ostateczną decyzję inwestycyjną.

Konieczne jest, aby wiedzieć, co ten znacznie rozszerzony eksport oznacza dla przyszłych i stabilnych cen dla amerykańskich konsumentów i przemysłu. Ale także to, co emisje CO₂ i metanu związane z projektami oznaczają dla społeczności, w których działają, gdzie są one wytwarzane i nieuchronnie wykorzystywane.

Ponieważ obiekty eksportujące LNG to ogromne projekty infrastrukturalne, które będą miały wpływ na dziesięciolecia, musimy zrozumieć i ocenić długoterminowe skutki dla lokalnych społeczności i naszego globalnego klimatu.

Musimy wiedzieć, co ten zwiększony eksport oznacza dla dostępnej konsumpcji krajowej, dla amerykańskiego przemysłu i cen energii dla gospodarstw domowych. Aktualizując analizy już teraz, będziemy lepiej przygotowani do uniknięcia zezwoleń na eksport, które zmniejszają dostępność energii w kraju, osłabiają naszą gospodarkę i pogarszają konsekwencje zmian klimatycznych.

✘ Mit: To działanie zaszkodzi amerykańskim miejscom pracy

✔ **Rzeczywistość:** Administracja Biden-Harris jest zaangażowana w przywracanie i rozwój amerykańskich miejsc pracy. Działanie to nie zakłóci projektów będących w trakcie realizacji ani tych, które mogą planować budowę w najbliższych latach. Upraszczając, nie będzie żadnych krajowych miejsc pracy, ponieważ DOE podejmuje niezbędne kroki w celu zaktualizowania swojej analizy o najlepsze dane do określenia interesu publicznego.

✘ Mit: Ta pauza spowoduje wzrost cen w kraju dla amerykańskich konsumentów.

✔ **Rzeczywistość:** To działanie ma na celu jak najlepsze poinformowanie o tym, jak możemy uniknąć sytuacji, która doprowadzi do wzrostu cen w kraju. Nie przewiduje się żadnych skutków dla konsumentów krajowych, ponieważ aktualizujemy nasze analizy przed podjęciem decyzji w sprawie dodatkowych wniosków o eksport LNG z USA. Wiele się zmieniło od czasu, gdy Departament Energii przeprowadził pełną analizę ekonomicznych skutków eksportu LNG z USA w roku 2018, ponieważ nasze zdolności eksportowe wzrosły ponad trzykrotnie i mają się ponownie podwoić do końca tej dekady.

Aby jak najlepiej określić nasz interes publiczny, nasza zaktualizowana analiza ekonomiczna ma na celu zapewnienie, że dokładnie uchwycimy pełne skutki ekonomiczne eksportu LNG dla wszystkich amerykańskich gospodarstw domowych i przedsiębiorstw. Na przykład długoterminowa prognoza Energy Information Administration (EIA) na 2023 r. wykazała, że w miarę jak Stany Zjednoczone eksportują więcej LNG, ceny światowe i krajowe zbliżają się do siebie, a «wyższy eksport LNG tworzy ciaśniejszy krajowy rynek gazu ziemnego (wszystkie inne są równe), zwiększając krajowe ceny gazu ziemnego». Aktualizacja naszej analizy z wykorzystaniem najnowszych danych pomoże ograniczyć ryzyko przyszłych decyzji, które mogą spowodować, że konsumenci i producenci energii staną w obliczu wyższych cen energii.

✘ Mit: Ta decyzja jest zła dla klimatu

✔ **Rzeczywistość:** Na całym świecie mamy do czynienia z bezprecedensową rozbudową czystej energii i zwiększonymi zobowiązaniami klimatycznymi naszych sojuszników. Ponadto najnowszy scenariusz referencyjny Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) pokazuje, że globalne zapotrzebowanie na gaz ziemny osiągnie szczyt w tej dekadzie. Biorąc pod uwagę to zwiększone wykorzystanie czystej energii, które z kolei napędza zaktualizowane szacunki popytu na paliwa kopalne i zużycia w czasie, konieczne jest, aby nasza analiza dotycząca określenia interesu publicznego dokładnie odzwierciedlała najnowszy krajobraz gospodarczy, popyt i bezpieczeństwo.

Ostatecznie działanie to jest uznaniem, że eksport LNG powoduje emisje gazów cieplarnianych – CO₂ i metanu – i musimy mieć najlepsze informacje, aby w pełni zrozumieć i ocenić jego wpływ na społeczności w kraju oraz zbadać rolę gazu ziemnego i LNG w gospodarce o zerowej emisji netto” [12].

Na początku marca 2024 roku w amerykańskim Kongresie odbędą się przesłuchania w sprawie zamrożenia pozwoleń na nowe projekty eksportu skroplonego gazu ziemnego.

Ciekawe, co Biały Dom szepcze europejskim sojusznikom (Polsce, Niemcom, Brytyjczykom), aby nie martwili się o wpływ moratorium na dostawy LNG. Na pewno lobbyści świętują, ponieważ wiedzą, że domniemana pauza zmniejszy inwestycje w LNG. Jak wcześniej wspomniano, DOE jest prawnie zobowiązany do zatwierdzania pozwoleń na eksport LNG do krajów, z którymi USA nie mają umów o wolnym handlu, jeśli leży to w „interesie publicznym”. Departament nigdy nie odmówił wydania zezwolenia. Ale teraz administracja planuje to zrobić, przeddefiniowując interes publiczny tak, aby obejmował potencjalny wpływ na klimat.

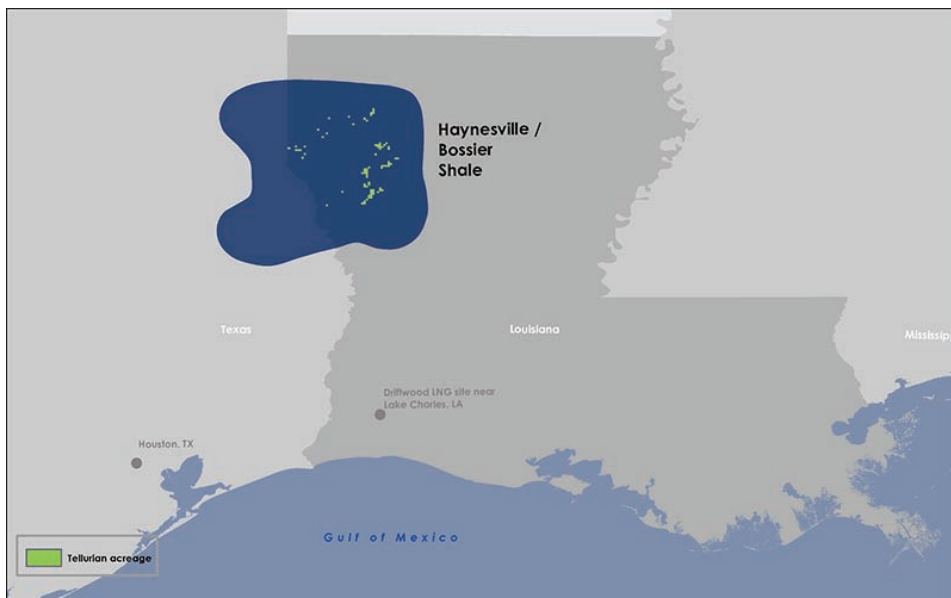
Biały Dom twierdzi, że pauza wpłynie tylko na kilka projektów, które obecnie ubiegają się o pozwolenia Departamentu Energii, lecz takie postawienie sprawy wydaje się nieuczciwe. Zamrożenie objęło również około pół tuzina projektów ubiegających się o zatwierdzenie przez Federalną Komisję Regulacji Energetyki i może wstrzymać kolejne kilkanaście, na które zezwolili poprzedni prezydenci.

Stanie się tak dlatego, że Departament Energii ogłosił w grudniu, że projekty, które jeszcze nie działają, będą musiały ponownie ubiegać się o pozwolenia, jeśli minęło siedem lat od ich zatwierdzenia. Zatem projekty, nad którymi trwają prace, mogą zostać nie zrealizowane – nawet jeśli mają miliardy dolarów zaangażowanego kapitału i umowy z klientami.

Administracja celowo tworzy niepewność co do zatwierdzania i przedłużania pozwoleń, aby schłodzić inwestycje i zniechęcić zagraniczne rządy do podpisywania długoterminowych kontraktów (por.: [13]), także z Australią czy Katarą. Należący do Venture Global Gulf Coast CP2 mógłby dostarczyć około 5% światowego LNG do roku 2026.

Z niecierpliwością czekam na wysłuchania w Kongresie, w jaki sposób ten zakaz leży w „interesie publicznym” USA. Jeśli tenże będzie podobnie definiowany jak w Norwegii, to natychmiast musimy zacząć rozglądać się za inwestycjami w zakup złóż w Stanach. Opcja pierwsza z brzegu. Podpowiadam: „Amerykański deweloper terminali LNG, firma Tellurian, rozważa sprzedaż swoich aktywów wydobywczych w Haynesville, ponieważ pracuje nad zabezpieczeniem finansowania dla pierwszej fazy projektu Driftwood LNG o wartości około 14,5 mld USD. Firma poinformowała, że poprosiła swojego doradcę finansowego, firmę Lazard, o zbadanie możliwości sprzedaży jej działalności wydobywczej. Tellurian wydobyl ok. 8 mld m³ gazu ziemnego w III kwartale 2023 roku [14]. Aktywa gazowe firmy obejmują 31 149 akrów netto, udziały w 159 odwiertach produkcyjnych i ponad 400 lokalizacjach wiertniczych. Współzałożyciel Tellurian,

Martin Houston, i nowy prezes zarządu ujawnili więcej szczegółów na temat tego posunięcia w liście wysłanym do akcjonariuszy 29 stycznia” [15]. Czy zainteresuje tym innych?

Rysunek 4. Lokalizacja przedmiotowych złóż Haynesville

Źródło: Tellurian, za [16].

Literatura

- [1] Liao, R. 2024, *US Becomes Top LNG Exporter After Overtaking Australia and Qatar*, BNN Bloomberg, <https://www.bnnbloomberg.ca/us-becomes-top-lng-exporter-after-overtaking-australia-and-qatar-1.2017226>.
- [2] Williams, C., 2024, *Shell backs BP in fight over Venture Global LNG exports*, Reuters, <https://www.reuters.com/business/energy/shell-backs-bp-fight-over-venture-global-lng-exports-2024-01-03/>.
- [3] Sikora, A.P., 2023, *Listopad 2023 | Miesięczne podsumowanie w produkcji energii elektrycznej w Polsce w obszarze źródeł gazowych*, CIRE.pl, <https://www.cire.pl/artykuly/rynek-gazu-bilans-miesiaca/listopad-2023--miesieczne-podsumowanie-w-produkcji-energii-elektrycznej-w-polsce-w-obszarze-zrodel-gazowych>.

- [4] Stapczynski, S., Liao, R. 2023, *Venture Global Delays Contracted LNG Shipments Until End of 2024*, BNN Bloomberg, <https://www.bnnbloomberg.ca/venture-global-delays-contracted-lng-shipments-until-end-of-2024-1.1945353>.
- [5] Sikora, A.P., 2024, *Polskie LNG – podsumowanie 2023 r.*, CIRE.pl, <https://www.cire.pl/artykuly/opinie/polskie-lng--podsumowanie-2023-r->.
- [6] Williams, C., 2024, *US LNG exports fall in January on Arctic freeze, plant outages*, Reuters, <https://www.nasdaq.com/articles/us-lng-exports-fall-in-january-on-arctic-freeze-plant-outages>.
- [7] Gardner, T., 2024, *Biden pauses LNG export approvals after pressure from climate activists*, Reuters, <https://www.reuters.com/business/energy/biden-pauses-approval-new-lng-export-projects-win-climate-activists-2024-01-26/>.
- [8] Sikora, A.P., 2024, *Styczeń 2024 | Miesięczne podsumowanie w produkcji energii elektrycznej w Polsce w obszarze źródeł gazowych*, CIRE.pl, <https://www.cire.pl/artykuly/rynek-gazu-bilans-miesiaca/styczen-2024--miesieczne-podsumowanie-w-produkcji-energii-elektrycznej-w-polsce-w-obszarze-zrodel-gazowych>.
- [9] Cala, A., 2024, *Europe LNG imports may reach record 175bcm in 2024 – Icis*, Montel News, https://www.montelnews.com/news/1537274/europe-lng-imports-may-reach-record-175bcm-in-2024--icis?utm_source=substack&utm_medium=email.
- [10] Morenne, B. 2024, *How the Rockefellers and Billionaire Donors Pressured Biden on LNG Exports*, The Wall Street Journal, https://www.msn.com/en-us/money/markets/how-the-rockefellers-and-billionaire-donors-pressured-biden-on-lng-exports/ar-BB1hYtFM?utm_source=substack&utm_medium=email.
- [11] Komisja Europejska, 2023, *EU trade relations with the United States. Facts, figures and latest developments*, https://policy.trade.ec.europa.eu/eu-trade-relationships-country-and-region/countries-and-regions/united-states_en.
- [12] U.S. Department of Energy, 2024, February 8, *Unpacking the misconceptions surrounding the DOE’s LNG update*, Energy.gov, https://www.energy.gov/articles/unpacking-misconceptions-surrounding-does-lng-update?utm_source=substack&utm_medium=email.
- [13] The Wall Street Journal, 2024 February 4, *Opinion | Biden’s Worst Energy Decision*, Opinion by The Editorial Board, https://www.msn.com/en-ca/money/markets/opinion-biden-s-worst-energy-decision/ar-BB1hLEB7?utm_source=substack&utm_medium=email.

- [14] LNG Prime Staff, 2023, *Tellurian's net loss climbs, gas production up*, LNGPrime, <https://lngprime.com/americas/tellurians-net-loss-climbs-gas-production-up/96520/>.
- [15] LNG Prime Staff, 2024, *Houston says Driftwood LNG SPA and equity talks 'moving well'*, LNGPrime, <https://lngprime.com/americas/houston-says-driftwood-lng-spa-and-equity-talks-moving-well/103532/>.
- [16] LNG Prime Staff, 2024, *Tellurian looking to sell its upstream assets*, LNGPrime, <https://lngprime.com/americas/tellurian-looking-to-sell-its-upstream-assets/104224/>.